

"העולם הזה", שבועון החדשות הישראלי • המערכת והמינהלה: תל אביב, רחוב גורדון 3, טלפון 243386 • 03. תאריך: 136 מוען מברקי: "עולמפרם" • מודפס ב"הרפס החדש" בע"מ, תל אביב, רח' בן אביגדור • הפצה: "גד" בע"מ • גלופות: צינקוגרפיה כספי" בע"מ • העורך הראשי: אורי אבנרי • העורך: אלי תבור • עורך תכנית: יוסי שנון • עורכת כיתוב: נורית יהודאי • ראש המינהלה: אברהם סיטון • מח' המודעות: רפי זכרונאי • העולם הזה בע"מ.

קיא קי

כמיספר ניכר של העמודים בדבר השבוע מוקדשים לנושאי טלוויזיה, והארץ עומד להוציא בעתיד הקרוב מוסף משל עצמו. במערכת העולם הזה היה ברור, כי נושאי טלוויזיה הפכו מעניינים יותר ויותר. סקרים שנערכו על-יפי הזמנת רשות השידור אישרו הנחה זו גם באופן מדעי. אולם בעוד שכל העיתונים מביאים את לוח השידורים ואת סיפורי הסרטים והתוכניות, החלטנו לנסות משהו שיתאים יותר לרוח החדשנית של העולם הזה. אל המדור שידור, הוספנו שני עמודים המתחלקים לשני חלקים בלתי-שווים. החלק הקטן יותר הוא חומר קל ורכילותי קמעה על מה שקורה בבניין הטלוויזיה ובחדרי-החדרים שבהם עוסקים במלאכה. החלק הגדול יותר נראה כלפי-חוץ ומהב"ח, חגיגה הגראפית כלוח-שידורים, אולם לי קוראים שטרחו בשבועיים האחרונים לקרוא את הכתוב, היתה הפתעה. אין העולם הזה מביא את לוח-השידורים או את סיפורי הסידרות או התוכניות שי יוקרנו בטלוויזיה באותו השבוע. את זאת אפשר למצוא די והותר בעיתונים האחרים. מילבד זאת, שאין האוהדים השרוי פים של הטלוויזיה מקרב חברי-המערכת חושבים כי מן הראוי לספר את תוכן הסרט או את תוכנה של התוכנית, לפני הצפייה. שהרי לשם מה לצפות אחר-כך? בשיבוע הטורים הצרים, המחלקים לפי ימי השבוע, מופיעים סיפורים קטנים שי שמאחרי הקלעים, הכוללים בתוכם, "סקרי פים" קטנים, הנוגעים לסדרות, לסרטים ולתוכניות שישודרו באותו היום.

כותב לנגר שלמה בן-משה, האחראי להסברה ולפניות-הציבור במשרד-הביט"ח, בתשובה למכתבך מיום 22.5.78, זכפי שהעלתה בדיקתנו, גורמי-המימשל לא התנכלו למרשך או לרעייתו. גם אם התקיימו שיחות בין אנשים בי מימשל לבין רעיית מרשך — נעשו אלה על בסיס אישי, ולא על דעת מוסדות המימשל. מכל מקום, על-מנת להסיר ספקות, ניתנו הוראות להימנע אף מקיום שיחות העלולות להתפרש כהתערבות ביחסים אישיים שבין מרשך ורעייתו. משרד-הביטחון, למרות ההכחשה הרשמית שבתחילת המכתב, מודה לאמיתו של דבר, כי מה שהתפרסם בהעולם הזה היה נכון, אך מסביר זאת כיוזמה אישית של המושל, סגנו והנתונים לפיקודם, ולא כמדיניות של המימשל ומשרד-הביטחון. טענה זו אינה עומדת במבחן ההגיון, ואין ספק שהיא התחמקות מילולית. המושל של הצבאי, וכל אחד מפקדיו, הם נציגי צה"ל באזור חברון, וכאשר הם לובשים מדים, נעשית פעולתם בשם צה"ל, ולא באופן פרטי. אילו היו מועמדים לדין על חריגה מסמכויות, או בעוון התנהגות שי אינה הולמת קצין והמביישת את צה"ל, יכול היה צה"ל להתנער מהאחריות למע"שהם הפליליים. אולם כל עוד לא עשה צה"ל כן — ובמיכתב של ברמשה אין רמז לכך — אחראי צה"ל למושל הצבאי בחברון ולסגנו וגם לשיחות האישיות-אולם הפיסקה האחרונה במכתב היא

מזחמד ודניאלה אליקיסיה התעללות פרטית או רשמית?

המשלימה את גמול העיתונאי. בן-משה מגלה, כי ניתנו הוראות להימנע גם מ"שיחות אישיות". אם אמנם ימלאו מפקדי המימשל בחברון אחרי ההוראות, מובן טחים חיים שקטים לבני הזוג אליקיסיה, והכתבה השיגה את מטרתה. הפרשה כולה מטילה אור על האופי המשחית של שילטון-כיבוש, המוסר בידי אנשים זוטרים שררה חסרת-מעצורים.

בשבועות האחרונים הוצפו קוראי העיתונים, כל העיתונים, במוספי-ענק הי מוקדשים לטלוויזיה ולשידור. כרגיל היה החלוצי העולם הזה, מה שנים אחדות מופיע בהעולם הזה מדי שבוע המדור שידור, המביא מידע על הנעשה מאחרי הקלעים וסיפורים על הטלוויזיה, ובמיוחד מסויימת על הרדיו. התחרות בין העיתונים השונים הביאה לכך שמדי שבוע מוקדשים הרבה טונות של נייר לשידורי הטלוויזיה, כאשר לאמיתו של דבר, כל מדור או מוסף טלוויזיה בעיתון אחד דומה למשנהו.

לאשה הוציא מוסף מיוחד עד חצות, המתחרה בלהיטון. ידיעות אחרונות הפך את מדריך הרדיו והטלוויזיה שלו למר סף נפרד, המודפס על נייר משובח, וציר רף אליו כתבות בענייני טלוויזיה ורדיו. מעריב לא פיגר אחרי ידיעות אחרונות והוציא מוסף פרטי משלו. אמנם המוסף שלי זה מעריב מופיע ביום חמישי, יום לפני זה של המתחרה, אולם אפילו עורכי מעריב הבינו כי המוסף שלהם יבש מדי, ומתכננים להפכו למוסף צבער ני ועשיר. דבר יוצא כבר חודשים רבים

בה סטנדרטית מלישכת שר-הביטחון, ש אמרה כי מיכתבם התקבל, אולם כל צעד מעשי לא נעשה, או לפחות לא הגיע לידיעתם.

בכתבה, שנשאה את הכותרת המימשל למען טוהר הנגע, גולל העולם הזה בהר"חבה את כל פרטי הפרשה המועזעת. סיפרה דניאלה על שאירע לה ולבעלה אחרי ש-טוטרם הופיעו בביתם בשעה 4.00 בבוקר, הזמינו אותם להתלולת אליהם לתחנת הי מיטרה:

הנדון: ברור תלויה-מרשך חסן עבד אל חמיד מוחמד אליקיסיה ורעייתו

בתשובה למכתבך מיום 22.5.78 זכפי שהעלתה בדיקתנו גורמי הממשל לא התנכלו למרשך או לרעייתו. גם אם התקיימו שיחות בין אנשים בממשל לבין רעיית מרשך — נעשו אלה על בסיס אישי ולא על דעת מוסדות הממשל.

מכל-מקום, על-מנת להסיר ספקות ניתנו הוראות להימנע אף מקיום שיחות העלולות להתפרש כהתערבות ביחסים אישיים שבין מרשך ורעייתו.

הודעות משרד-הביטחון הכחשה או הודאה?

נאי מתריע על עוול, ובעיקבות הכתבה שלעו מתוקן עוול זה ואנשים הנתונים למעשי זדון ורשע ניצלים, בא העיתונאי על סיפוקו המלא. כך אירע לגבי הכתבה על בני הזוג מהכפר דהרייה ליד חברון (העולם הזה 2128). חסן אליקאסיה, יליד כפר ליד חברון, ואשתו היהודיה, דניאלה מרח"ן בות, אוהבים זה את זה. הם נישאו לאחר שדניאלה התאסלמה, ועברו להתגורר ב-דהרייה. האהבה בין השניים לא מצאה-חן בעיני המושל הצבאי של חברון וסגנו. הם ופקודיהם התעללו בבני-הזוג, תוך שהם מנצלים את הכלים העומדים לרשות המימשל הצבאי כדי לרדת לחייהם. בחודש שעבר התלונן חסן במיכתב ש-שלה עורכת-הדין שלו, פליצה לנגר לשר הביטחון עזר ויצמן, במיכתב גוללו בני-הזוג את כל תלואותיהם, שהזכירו תל-אות היהודים במישטרים מוסוימים לפני כמה עשרות שנים. הם אמנם קיבלו תשרי

העולם הזה 2130